

BIBLIOTEKA E

PH-1

A41

CHIFOKASTET

MIMOZA AHMETI

Bëhu
i bukur!

poezi

1-25.55-1

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

8564-1

1341

Mimoza
Ahmeti

Bëhu
i bukur!

poezi

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

Redaktor

STAVRI DAJO

MIRAZ
Hemli

Bolu
I. Bülent

1980

YERLİK MİLLİ MÜHÜR
MİLLİ MÜHÜR

Sytë e mi

Sytë e mi,
sytë e mi,
janë dy bjeshkë
në dashuri!

Bebëz e errët
ku hyn drita,
është shtegu
ku të prita!

Si e gjete
atë shteg,
të ma ndezësh
qiellin krejt?

Mes qerpikëve
të mi,
shih dy bjeshkë
në dashuri!

Gjyshe

Sa shumë halle që ka shkuar
po i mungon ditari.
Të gjitha gjyshja i ka shkruar
në rrudhat që i ka balli...

...

Moj gjyshe,
s'të paska fund dhembshuria!
Moj gjyshe,
gjithë këtë mall ku e mban?
Kështu qenka puna,
dhe frutave ëmbëlsia
më e ëmbël u bëhet
kur dielli i rrudh e i than...

most . vedat e pjes

Për një peizazh

Dy buzë
s'më japin dot
peizazhin e një dashurie.

Dy sy
nuk më mjaftojnë
gjithashtu.

Më duhet kroi,
kroi i mendimit,
që rrjedh nga lug' i buzës
nën qiell të vështrimit...

Hyrje

Ta dinit sa luftë më është dashur
që pasthirrat e shpirtit

t'i ktheja në fjalë!

Që fjalët e mia

të mund të tërhiqnin

vëmendjen tuaj të gjallë!

Dhe ta besonit

se drejt jush po vija:

Unë dhe Poezia!

Kruja

Ngrihen malet, hapen si xhokë,
retë si qeleshe mbi kokë,
tirqet e rrëpirës nga kjo tokë!
Shihni Krujën time!

Lahuria gjelbërohet gushës,
dielli që nga mali i qesh fushës,
në ullishtë fryn puhi e muzës!
Për ty, Kruja ime!

Netët përmbi kreshta kur rrëshqasin,
mijëra drita e ndezin tallazin!
Tërë pallatet me kala përngjasin!
Kjo është **Kruja ime!**

Mes qytetit mbi kalë Skënderbeu,
thua paška dalë me vrull nga dheu!
Për liri ndritka shpatës tehu!
E lirë Kruja trime!

Leksion

Përrjashtë gjithçka u mbyll papritur,
ti emrin tim shkruan në dorë.
Dhe ngjan sikur mbi gjithë botën
do derdhet shiu këtë orë.

Më kot mundohesh... i vëmendshëm
nuk mund të jesh dot kurrsesi;
në trurin tënd ra shqetësimi
si vetëtima në retë gri.

Po unë e qetë shënoj leksionin,
pa ndier mëri për këto ré.
Dhe më pëlqen që sot në mbrëmje
flokëlagur të shëtisim ne.

Ditë provimi

Ka diçka të veçantë dita e provimit,
të papërsëritshme nga ditët e tjera.
Fillojnë të këputen fijet e durimit
kur i pavendosur pret te dera.

Futesh, tërheq tezën. Dora dridhet pakëz.
Shkunden emocionet si thërmija drite!
Hej, provim i fundit që me ankth ke pritur,
provim' i qershorit me hundë të djersirë!

Erdh' koha...

Erdh' koha të nisem në Veri të Atdheut,
atje ku malet mbajnë kësulë të bardhë mbi
krye,
atje ku rreth zjarrit, symëdhenj fëmijët,
rrezëllinë të urtë e të mençur
si yje...

Ti do të mbetesh këtu —
vazhdimisht i plogët...
Duke më quajtur «romantike që s'di
ç'është jeta».
Dhe mbrëmjeve të dimrit do dëgjosh muzikë,
për të qindtën herë të njëjtat kasete...

Ndërsa unë kushedi në ç'vatër fshatare,
duke ngrohur duart në gjuhëzat e flakëve,
kur jashë dëborë një metër e ca ka shtruar,

pikërisht atëherë,
do të mendoj atë gjënë e mallkuar,
e cila të rrëmbeu nga ditët e mia...
Ti s'e di cila?!

Burokracia.

Flur bore

Fluturza bore rendin —
meca ndijimesh.

E malli të merr,
e nis një udhë kujtimesh...

E malli të merr
për lodra e trille
të një moshe tjetër.

Ta shkundësh të kaluarën
si ky flur bore
mbi letër!

Vjeshtë

Drurët krahëhapur recitojnë
poemën e vjeshtës fletërënë.
Ndërsa ne të dy si në ëndërr shkojmë
përdore zënë...

Papritur

drurët heshtën,
erë nuk fryn,
në pyll-qetësi.

Ndaloi frymëmarrjen për një çast natyra,
kur më puthe ti!

Dimri

Dimri si Demosten
nis ligjëratën e tij.
Tendos gishtërinjtë pyll' i zhveshur
në ekranin e syve të mi.

U shfaq si këmbë lejleku
një vetëtimë midis resh.
Mikrociklone fletësh
era përfton në shesh.

Rrymë e ajrit të ftohtë
shprish baluket mbi sy.
Dimri vërtet është i fortë,
por jo sa ne të dy.

e.p. n
p. 130

Mbi taketuke pellgjesh
shkrumi i vjeshtës dridhet,
zemra shpërthen kraharorin —
zog i djersitur që hidhet.

Dimri si Demosten
shpalos ligjëratën-stuhi.
Qesh i pakrehur qyteti
me flokët e tij bojë gri!

Fëmijëria

Kam qenë fëmijë i ndjeshëm —
e brishtë si bari...

Më e pathyeshme se kulpra e egër!
Kokëfortë siç janë shkëmbinjtë e hirtë të
Krujës,
mademët historikë 500-vjeçarë.

Gjithmonë ëndërruese, një bimë dielli.
Thatime, me dy sy si dy thëllime.
Çdo ngjarje përjetoja,
sado e parëndësi.

Dhe njerëzit e zakon të
pa zhurmë i doja!

Në qenien time e gjithë bota dridhej!
Kërçelli trup hidhej nëpër lodra,
pastaj në ëndrra
për të ardhmen
kridhej...

X

Për tokën

Një udhë e gjerë, e bitumuar
deri në Dajt gjarpëron.
Trupi i saj i harkuar
kryeqytetin e përshkon.

Po sonte ne pëlqejmë, të dy,
këtë lëndinë ... Po numërojmë
yje në qiell, yje në sy
dhe zemrën tokës ia dëgjojmë.

I dashur, ti më preke flokët,
me zë të butë mbi gjoks më the:
— Njeriu ka nevojë për tokën
sado bitum të shtrojë mbi dhè!

e. n

Besomë

Besomë që ëndrrat
i kam si sytë
e mëdhenj.
Besomë që ditët
më rrjedhin vrullshëm,
lumenj.

Besomë që këngën
s'mund të ma zgjonin trille të tjera
vetëm kjo tokë e gurtë,
rrahur nga dielli,
era!

Besomë që supet
i kam të lirë
në dashuri!
Të vetmit krahë
që m'i pushtojnë
ndodhen te ti!

Tetor

Vjeshtë dhe udhët pijnë shira,
më shumë se kurrë shkëputen gjethe...
Kullojnë strehët dhe çatitë.
Vështrim të artë dridhin taksitë.
Diç mërmëris me veten time,
ca këngë të njomura prej stinë.
Rrallohet mjegulla: njerëz, veshje...
Hapet qyteti si buzëqeshje.

Ne dhe ditët

Ditët tona me rroba të thjeshta:
pantallona pune, këpucë të sheshta.
Prarim i diellit thyer në flokë,
pa cekur ende rrezet në tokë.

Ditët e jetës — si jeta të ashpra.
Nga ashpërsia — gjithmonë më të pastra.
Nga pastërtia — përherë të dëlira,
ditët e jetës — të ndershme, të mira!

Ditët, orëgjatat — të lodhura
në përçafime — të çlodhura.
Nga vogëlushët — të mitura,
kurrë fytyrëmërzitura!

Hapësirë pa fund
e dashurive të thella!
Me besim për të ardhmen,
tek e sotmja të mbjella!

Kush ecjen ditëve
t'ua pushojë mund?
Kush qëllimin e madh
një çast na lëkund?

Askush!

Askurrë!

Askund!

Mbrëmje

Shëtis qytetin e madh tutje-tej...
Pallatet e bardha u ngjajnë vaporëve...
Vaporë... dhe lëkunden në mugëtirë.

Ndërsa pylli i zhveshur
pret si një ishull
zemrat e zogjve në kraharore njerëzish!

Gjithçka më kujtohet

Gjithçka më kujtohet qartë:
netët e ftohta të dimrit.
Dashuria jonë — një urë e zjarrtë
ndezur në skaj të pyllit!
Gjoni këndonte mbi degë të ngrira
me zë të butë, i malluar!
Hëna thërrmonte akull të bardhë
mbi trupat tanë të qafuar.
Për çudi nuk na bëhej të flisnim
atë orë gjysmerrësirë.
Heshtja e thellë e gojëve tona
dinte të fliste më mirë...

...
Të gjitha netët njëra pas tjetrës
gjëmojnë ndaj natës së parë:
Nuk është e mundur
që mbi këtë botë
të ecim ne të ndarë!

e. o. mosta

Vizion

Ndodhet diku një fshat i largët,
që sot në hartë e prek me gisht,
me ato udhë të rrëpirta
që i kam shkelur ëndërrisht.

Dhe janë atje ato fytyrëza
që drojtur do më qeshin mua.
Pranë bankës me dru lisi të fortë,
me ndjenjë të butë do t'i dua.

Kur pas dritares dimërore
dëbora jashtë do flokëtojë,
dy sytë e mi një çast do humbin
në ëndërrime gjithëfarësoj.

Do më kujtohen ditë të zhurmëta,
mbrëmjet e ngrohta të Tiranës.
Hapat e tij të shqetësuar,
stacioni çift te rrugë e Lanës...

Gjithçka do duket e mahnitshme
si push i plepave në erë.
Dhe për të zbardhur krejt kujtesën
dëbora jashtë do bjerë, do bjerë...

Befas shkumësi do rrëzohet
si për të zgjuar gishtat e mi.
Diç do më thonë sytë e fëmijëve...
Oh, më e madhja çiltëri.

Dhe është diku një fshat i largët
që sot në hartë e prek me gisht!
Të ashpra profile grykash
që më thërrasin miqësisht!

Zogj dimri

Ju zogj dimri —
besnikë të diejve të rrallë të shkurtit!

Zgjoni qiejt e ngarkuar me shira.
përlesheni me retë për hapësira.

Puploshë të squllur,
nuk ju mposhtën rrufetë.

Edhe në dimër
s'i braktisët foletë!

Midis meje dhe teje

Gjithçka u bë e qartë
në thjeshtësi të ditëve.
Midis meje dhe teje, Atdhe,
është kjo rrugë:
rruga e këngës
që thotë të vërtetën,
për të mos humbur qëllimin,
vetveten!

Ti nuk e di

Ti nuk e di pse unë e dua vjeshtën!

Qielli i saj merr forma shqetësimesh...

Gjethet e thata dyndin kryqëzata

nga lindja e zjarhtë gjer te perëndimi...

Shpirti i vjeshtës

s'është rob paragjykimi!

Bëhu i bukur!

Bëhu i bukur sonte!
Dëbo grindjet, largimet dhe heshtjen e
vrazhdë nga kujtesa.

Sillmë ndër mend mua.
Dhe veten!
Eja duke kënduar një këngë burri për jetën!
S'ka rëndësi se qysh, veç thuaja këngës trime,
me një tufë ëndrrash si tufë zogjsh
hapur në mijëra drejtime!

Jo i vogël në shpirt,
as i ngushtë!

Sonte
të jesh i gjallë e i çlirë si natyra

dhe Njeri — zotërues i natyrës dhe vetes
gjithmonë!

Të dua pranë! Kuptomë!

Kam etje për krahët e tu mbi supet e mia,
për çlodhjen e kokës sime në qafën tënde
si në një qafë lisi!

Nuk të kërkon cektësia, por thellësia.

Të dua të ndershëm, të pakfjalë e të mençur;
të lodhur nga puna, kurrresi nga jeta!

Të jesh i pastër, të biesh erë ujë si guri!

Të pafund të dua, të kem ku të mas vetveten!

Të dua të fuqishëm, të më ngresh peshë gjithë
ç'jam — trup e ëndërr!

Që pastaj, kur të kthehem, pas mbrëmjes
e gjer natën vonë, të shkruaj vargje
shumë herë më të bukur e më të guximtë
nga këta që shkrova. !

basakë! - basakë! basakë!

perjetësimi

Vjen një stinë

Vjen një moshë që ti dashuron dhe
dashurohesh,
vjen një stinë që lidh lulet e fjalëve...
Je ti atëherë fytyra e jetës,
zog që këndon në pëllëmbë të fletës,
buzë që thërret buzën e dashur,
dorë që pështjell dorën e ashpër...
Truri që çliron mendime, emocion...
Me Atdheun si shoku me shokun bisedon!

Pseudoletrari

Letrar i ri u prezantove
me idealin poetik.
Vështroje kokën e Homerit
të lashtë, të ftohtë si relik.

I pari vit ishte atëher',
i fundit po afron tani.
Ndryshove ti në karakter
dhe kjo t'u shfaq në poezi.

Qëllim për ty u bë botimi,
grafiti mbushte dhjetëra fleta.
Kuptimin jetës ia kërkoje, por...
pa u nisur nga vetë jeta.

Dhe kur e emërimit kriza
të dha sinjal në vit të tretë,

ti deklarove: «Seriozisht,
jam gazetar, nuk jam poet!»

Braktisë strofa, vargje, rima;
nise të shkruash reportazh.
Talentin poetik përzjeve
me interesin — aliazh.

Nuk di në do të mbajë gazeta,
Tirana s'di në do të mbajë.
Por e di mirë: ty poezia
nuk të pranon në front të saj!

Tik-tik

Dy kapëse rrobash në telin
me rruaza shiu..

Si dy zogj të veckël, era i tund.

Dy kapëse rrobash në dritaren time
trokasin.

✓ Duart e nënës më vijnë ndër mend,
kanotierat e fëmijërisë...

Tik-tik,!

dy zogj kauçuku

prekin në qelq kujtimesh...

Riviera

...Tarraca vigane në blloqe piramidale.
Faraoni do të stepej para tyre...
Kore ullanjsh dhe komplekse agrumesh
madhërisht këndojnë himn natyre!

Lart, në majëmajë, ku prek një re,
sfurku i bujkut është korifë...

Kryeqyteti

Gjerë e gjatë Tirana
në truall pranvere shtrirë!

Parqe, ëndrra, fëmijë
çelja i ka përpirë.

Fjalët në gojë bëhen lule
që marrin formën e buzës!

Trupi yt djaloshar
dihat nën cipën e bluzës!

Derdhet kryeqyteti:
njerëz, zogj, pingërimë...

Sytë e tu janë qielli
i vetëdijes sime...

Luftë

E ashpër jeta, në fronte e ndarë,
në çdo moshë luftojmë dhe jemi ushtarë!
Ti që s'do ta dish këtë luftë pa zë,
do apo nuk do, je përfshirë në të!
Nuk ka neutralë! Herët a vonë
«Paqen me vetveten» zjarri ta shkatërron!
Shkele kompromisin! Për qëllimin shkrihu,
përmes kontradiktash rritet Njeriu!
Bëhu atmosferë: ajër, diell, re,
mate trupin tënd me trupin Atdhe!
Luftë është jeta! Ne jemi ushtarë
që nga prapavija gjer në front të parë!

Ti mbetesh i ri

Një vijë-projekt rrudhë ra mbi ballin tënd
dhe një thinjës.

Njëzet vjeç ti je! Njëzet!

Ke jetuar, qeshur, lodhur e përtërirë
20 vjet dhe 80 stinë...

Po ç'është vallë kjo për njerinë!

Një vijë në ballë

nuk e tremb dot jetën!

Pasqyra e dhomës s'mund ta gjejë të vërtetën!

Shihu në sytë e mi!

Gjersa ata derdhin çurkaja të blerta,
ti mbetesh i ri! ...

erotic

Eci

Me cironka të shpejta mendimesh në kokë
më pëlqen të eci...

Harroj urbanët, pasagjerët, stacionet,
dua të eci!

Takoj të dashurin. Kasketa i ka shkuar
shtrembër!
Më çukit një puthje në faqe: — Eja të ecim!
Të ecim me një vogëlush,
që s'na arrin kupën e gjurit,
për këtë
posa filluam të ëndërrojmë...

Revolte

Mendojmë për poetin arab të rrethuar
90 ditë

nga hiena izraelite!

Mendojmë për botën, shekullin tonë
që digjet me flakë të tejme!

Ecim...

Mos pyesni për viset tona...

Stërgjyshi ynë i stërlashtë është ECJA!

githnjë në moshë
për shypatet e shpirtit

Revoltë

Ta kushtoj ty, Xhoni,
viktinë e kapitalit!

Xhoni nuk ishte send,
send e kthyen Xhonin.
Xhoni nuk ishte mall,
mall e bënë Xhonin.

Xhoni s'ishte robot,
paçka se punoi robot.
Duart e tij konvejerin,
një ditë
nuk e mposhtën dot.

Xhoni... i mbetur pa duar
«I pavëmendshmi Xhoni!»
Cung i prerë, s'jep mbivlerë:
«Marsh nga fabrika, Xhoni!»

Poezi-domosdashmëri

Xhoni nuk ka më grushta
për demonstratën e jetës!
Revoltë, paditje në erë
ngre cungjet e tij të prerë!

Poezi-domosdoshmëri

Poezi e jetës,

ty të thërras!

Me fuqinë e fjalës

sot dua të flas!

Erdhëm të dyja

duke shkruar në një:

Ti më jep forcë,

unë të hov zë!

Kaq herë me njëra-tjetrën

në nerv jemi ngrënë!

Po kurrë dot s'u ndamë,

kurrë s'jemi lënë!

Mbi ne shpreh vullnetin

domosdoshmëria

në lidhjen konkrete:

Dhe, derisa lufta,
shok të një betimi

njeriu-poezia!

të vazhdojë mbi dhë

të kam e më ke!

Poezi e jetës

dhe është e pamundur

ti më thërret

të mos jesh poet!

Ëndërr dhjetori

Rruga me stola dhe parku,
yjet të ndalur në drurë.
Hëna fiksuar në qiell
si në gravurë.

— Përse kaq e gjatë kjo heshtje?
— E thyejmë, — më thua ti.
Dhe dorën ma merr në duar
me ngrohtësi.

— Do ndodhë apokalipsi,
po të të puth një herë?
— Nuk e besoj, — mërmërij
dhe fjalët më dridhen në erë.

Kënga e gjeologut

Rruga u step e çuditur!
Yjet kuriozë në drurë...
Të jetë ëndërr kjo natë?!
Të jetë gravurë?!

erofle

Kënga e gjeologut

Merre, malësore,
një tas me qumësht
e hidhja një shuk bore!

E bjerma ta pi
atë freski
bjeshke e livadhi!

Eja, malësore,
pash sytë e ballit,
se sot u gjet minerali!

Mushak Haxhia

Një bllok i murmë mbi shkëmbinjtë gri
qëndron si bedenat mbi kala!
Aty jehon Valbona me poterë,
Mushak Haxhia n'ato gryka ra!

Me lotë shkume një natë Valbona
qau deri vonë në agim.
E ndjeu se do të binte hasmi,
ndaj me jehonë dha kushtrim.

Mushak Haxhia me vëllezër t'vet
me sy ia puthi thepin pushkës!
Kësulë e bardhë nga malësia
s'duroi dot njollën e krupës.

Pushkët kërkoi Veshoviçi,
Mushaku s'i dha as tre gurë zalli!
Nga breg' i Kikës topat villnin,
çahej oshëtimash mali.

Kollatës nga gjëmimi iu drodh mjekra,
nëpër ahe gjylet shpella hapnin!
Turreshin gërdhatës dhitë e egra,
plumbat zemra shkjaun kapnin.

Gurët u nxinë nga kufomat,
përreth më s'mbeti shenjë jete!
Po trupat tuaj, Mushak, skuqnin
nga dhjetëra thika, bajoneta.

Përmbysesj grykave Valbona
ndezur nga gjaku derdhej pragjesh!
U bë flamur me kilometër,
flakë kushtrimi përmes Alpesh!

Vdekja e korrierit

Mbi Moravë borëtoi nata
dhe stuhi e verbër plumbash frynte.
Plumbi e pushtoi në kraharor,
kraharori i përgjakur ngrinte.

Nënë e tij pështetur ndanë vatrës
me dy shtiza trikon i punonte.
Ajo maste mëngët me kurrizin,
tutje mbi Moravë borëtonte...

Nëna maste mëngët me kurrizin...
Bora me qefin pështillte birin.

Dua

Dua ta bëj këtë çast të ndjeshëm,
të prekshëm ta bëj, ta kthej në valë!
Dua që ky çast të thotë një fjalë...
Një fjalë që i ka rrënjët

në thellësi të jetës:
DASHURI!

Takim

Dialektik e

Qielli me gojë të bruztë ndjek
diskun e ftohtë të hënës...

Qetësia e mbrëmjes mbi drurët e fjetur
është jona.

I vetmi zog këtë orë mbetet fjala
dhe buzët tona...

Dialektik e

Ka qindra vjet dhe përsëri,
më shumë vazhdon t'i kërkojë jetës
njeriu, fantazia e tij,
prirur me gjak drejt së vërtetës!

Ky shekull, i njëzetë në radhë,
në luftëra rruzullimin dogj!
Dy herë u bë bota gërmadhë
e kjo, në thelb, ndërgjegjen poq.

Atë çka ëndërrojmë s'do presim
ta sjellë rrjedha kohështruar!
Mbi lodhjet që i përsëndesim
ne Diellin pushtojmë me duar!

Ka mijëra vjet që njerëzimi
më fort, më fort marshon drejt jetës!
E historisë dialektika
prirret me gjak drejt së Vërtetës!

Suoq.

Ishte drita...

Ti kishe vullnetin, pasionet e zjarrita,
materie e gjallë ti ishe!
Erdhe tek unë. Unë të ngjaja ty
dhe u bëmë dy!...

Mes meje dhe teje vërshoi jeta
me të gjitha fushat, tingujt, valët...
Diçka i shqetësoi, i lëvizi të gjallët!

Ishte drita...

Qetësia

Qetësia është...
Të çlodh qetësia.
Njeriu paska nevojë për të!

Qetësi e shurdhër është pritë!
Qetësi e verbër të vret!

Vrull i jetës! Ti e mposht qetësinë pasive!
Atdhe! Zgjero frymëmarrjen në kraharorin
tim!
Botë e madhe! Shpalos degët e tua vigane
në mendimet e mia!

Kjo është! Kjo është qetësia!

Le të jetë si të jetë

Pasdreke sot lava rroba,
duke kënduar e duke larë.

Thua këndoja me ritmin e duarve?
Apo duart i bindeshin këngës sime? }

Po... le të jetë si të jetë,
puna me këngë ikën më lehtë... e verëte

Mëngjesi

Mëngjesi qesh,
u çel një portë.
Dega e mollës
mbi diell pret kordë.

Agimi hyri
në dhomë
si fëmijë.
Dhe zgjoi gjumin tënd
me doçkat e tij.

I ngrohtë u përshtete
përmbi kurmin tim...
Si mund të nisë dita
pa një përqafim?

Morfologji

Përemrat pronorë, përemrat pronorë,
i gjejmë këtu, na gjejmë atje!
Prona nuk kemi, pronarë nuk jemi
po prapë «përemra pronorë» themi ne.

....e imja .... im...

....e jotja ... yt...

Morfologjia më lodh këtë orë...

— Me leje, shokë, kam një mendim:
përse mos t'i quajmë «përkatësorë»?

Shap

Oborr

Ti s'je. Në oborr të kërkoj.
Lëvizin studentët. Por ty nuk të gjej.
Dikush qesh. Frymë e avullt del
nga gjokset e ngrohta, buzët e kuqe...
Sytë i lëviz. I lëviz shpejt.
Por ti nuk qenke. Dhe është dhjetor!
Bryma e kaltër më cipëron në mendje
apo prania e mungesës tënde?

«Cic-mic»

I njoh ca djem, nuk më vjen mirë
për ta të shkruaj këtë fletë.
Po bëhen burra, por çudi,
s'paskan kurajë të hyjnë në jetë!

Frëngjisht, anglisht apo gjuhë tjetër
mësojnë të flasin, për kulturë.
Interesant, të thjeshtën gjuhë
të dashurisë s'e folën kurrë.

Jo pse nuk dinë ta ligjërojnë.
Dhe jo se ndiejnë pasiguri,
po i tërheq të praktikojnë
lojën cic-mic në dashuri.

E marr, s'e marr, e lë, s'më lë,
luhet cic-mic-i i pabesë.
Pa lindur ende miqësia,
e përcaktuar është të vdesë!

Cicmic

Prej një xhaxhai me pozitë,
nga «vjuhërr i ardhshëm» n'akademi,
të përgjërohen: «Ty të ndjej, shpirt!»
Sugjestionohen s'di se si.

Janë bërë mjeshtra të cicmic-it,
e luajnë hollë në teh të vesit;
stoikë si Dombi para ndjenjave
dhe Donzhuanë pas interesit.

e.p

Dhomë konvikti

Këtu gjithçka na është e njohur,
e dashur është gjithçka!

Këtu jetojnë sende të thjeshta
dhe ëndrra të mëdha...

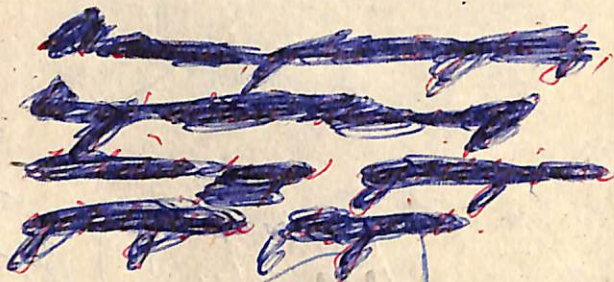
x

vesta kgj

Telegram

Të dashur prindër,
jam mirë,
shokët — shëndoshë e mirë!
Lodhja më bën të lumtur,
puna më bën të lirë.

suq per perice

*E maku
E Durrës*

30 qershor

Dritarekaltër mbenë konviktet.
U nder qyteza pa njeri,
të postës derë mbyll postierja...
Veç unë po rri,
veç unë po rri...

Shokët u kthyen në qytete,
dikush në fshat, në mal, kudo!
Zemër e derdhur në Atdhe
ishte kjo ditë
e ikjes, kjo.

Si në një ishull qetësie
shëtis këtu të vonat orë...
Më nuk të shoh, qytezë e dashur,
gjer në shtator,
gjer në shtator!

Ushtarit

Ç'u bënë flokët e tu, kush i qethi
ato tufa të lehta prarimi.
Flokët e tu... tani kanë mbirë të ashpër,
të zinj...
Kështu ndodh me ëndrrat kur i krasit jeta:
ndërrojnë ngjyrë... forcohen!

shap.

Poetja

Ti je kështjellë drite violet.
Ti je vjeshta mbushur me fletë.

Ti je era që nuk të shoh.
Nga vrulli i valës të ndiej, të njoh.

Ti je zemra e një zogu.
Ti je duhia e një troku.

Ti je besimi. Ti je vetëdija,
ngjyra e flakës mbi malet e mia!

Atë natë

Atë natë kishe lumin tim
futur thellë brenda gjirit.
Atë natë kishe edhe urën
me harqet e përkuljes sime.
Atë natë kishe fluturimet e mendimit tim.
Atë natë kishe zemrën krisur
në mijëra kokrra shege.
Atë natë blunë e maleve kishim të dy...
Atë natë besën për një legjendë
i dhamë njëri-tjetrit...

e. nast

Lagja e fëmijërisë

Një vrap me pantallona të shkurtra —
fëmijëria ime.

Krisma e kanaçes nëpër muzg...
Shkulja e veshit kur s'doja mësim
dhe ashpërsi e zërit «Nuk ke turp!».

Si vrapi im shkuan ato vite
me lojëra topa-gropa, kukafshehthi.
Rrugicë e dashur më dha një diell drite
për qiellin e madh të një poeti!

X

U shkund, u shkund nga supet fëmijëria
si një lirikë e freskët n'ato pragje.
Dhe në kumboftë plot jetë poezia,
djepin e saj përkundi ajo lagje!

most.

P E R M B A J T J A

Hyrje	3
Kruja	4
Leksion	5
Ditë provimi	6 x
Erdh' koha	7
Flur bore	9
Vjeshtë	10
Dimri	11
Fëmijëria ✓	13
Për tokën	14
Besomë	15
Tetor	16
Ne dhe ditët	17
Mbrëmje	19
Gjithçka më kujtohet	20
Vizion	21
Zogj dimri	23
Midis meje dhe teje	24
Ti nuk e di	25
Bëhu e bukur!	26 ✓

Vjen një stinë	28
Pseudoletrari	29
Tik-tik	31
Riviera	32
Sytë e mi	33
Gjyshes	35
Për një peizazh	36
Kryeqyteti	37
Luftë	38
Ti mbetesh i ri	39
Eci... ..	40
Revoltë	42
Poezi-domosdoshmëri	44
Ëndërr dhjetori	46
Kënga e gjeologut	48
Mushak Haxhia	49
Vdekja e korrierit	51
Dua	52
Takim	53
Dialektike	54
Ishte drita	55
Qetësia	56
Le të jetë si të jetë	57
Mëngjesi	58
Morfologji	59
Oborr	60
«Cic-mic»	61
Dhomë konvikti	63
Telegram	64

Ahmeti, M.

Bëhu i bukur! Poezi. [Red .S. Dajo]
T., «N. Rrashëri», 1986

76 f.

(B.m.) dhe

(B.v.): 891.983-1

RECENSENTË:

Bardhyl Londo,
Klara Kodra

Tirazhi 1000 kopje   Format 70x 100/32   Stash 2204-82

KOMBINATI POLIGRAFIK Shtypshkronja e Re
Tiranë 1986